СВОБОДА  SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 242. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го ЖОВТНЯ 1950. No. 242. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 18, 1950 VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПРЕЗИДЕНТ У САН ФРАНСІСКО, ГОТОВИЙ З ПРОМОВОЮ

Сан Франціско 16 жовтня. — Президент Труман повернувся до Злучених Держав з зустрічі з ген. Доглесом МекАртуром на острові Вейк. Не зважаючи на перемучення девять-годинною подорожю з Гонолулу, наостровах Гаваї, він не поїхав просто до готелю, тільки переїхав вулицями міста, де товпи народу вітали його оваційно. Йому на зустріч до летунського майдану виїхав віцепрезидент Албен В. Барклі, який приїхав до Каліфорнії на передвиборчу агітацію. Крім того зустрічали президента міські й стейтові урядовці й інші визначні громадяни.

Труман задержиться в Сан Франціско через вівторок, щоб виголосити одну з важливіших промов в справі втримання миру в Азії. Промову приготовив він ще перед виїздом з Гонолулу, вкладаючи в неї теж звіт з своєї зустрічі з ген. МекАртуром. Загально думають, що промова буде безпартійна. Вона буде виголошена в год. 8.30 ввечір (11.30 на східний час) в Меморіял Опера Гавс, у якому то домі промовляв през. Труман з нагоди ухвали чартеру Об'єднаних Націй перед п'ятн роками. Другу важливу промову на теми закордонної політики виголосить Труман в Об'єднаних Націях в Ню Йорку 24 жовтня. Обі промови стоять у звязку з подіями на Далекому Сході.

ДІСТАЛИ ДАРУНОК З ФУНДАЦІЇ І ПОБОРЮВАЛИ її ЦІЛИ

Ню Йорк. — Фундація Карнегі для міжнародного Миру обвинувачує Американське Товариство Адвокатів, що воно вживало підмоги, яку дістало з фундації, на поборювання ратифікації американськими сенаторами договору про народовбивство. Договір, ухвалений комісією Обєднаних Націй, увийде в силу тоді, коли буде ратифікований 20 державами. Америка досі не ратифікувала його, бо підчас змагань до цього сенат натрапляв на різні перешкоди. Між ін. була ухвала адвокатського товариства, що цей договір не є відповідний. Виявилося, що товариство адвокатів, діставши з Фундації Карнегі $15,000 на агітацію за мир, вживало його на агітацію проти ратифікації договору народовбивства, а це противиться ідеї миру. Фундація домагається, щоб адвокатське товариство не видало решти незужитих грошей, в сумі коло $6,000, на дальшу агітацію проти ратифікації договору.

● Слово „народовбивство" придумав професор міжнародного права в університеті Йейл, д-р Рафаел Лемкін, після прочитання замітки Черчила, що німці сповняли злочини, на які нема назви. Це подають з нагоди ратифікації ухвали Об'єднаних Націй, щоб народовбивство вважати як міжнародний злочин.

АЙЗЕНГАВЕР ВІДПОВІДАЄ, ЩО ВІН НЕ ДУМАЄ КАНДИДУВАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА

Ген. Двайт Д. Айзенгавер, якого губернатор нюйоркського стейту Тома Е. Дюї висунув як кандидата на президента Республіканської партії в 1952 р., формально оприлюднив, що він не має аспірацій стати президентом Злучених Держав. Відповідь зовсім коротка. В ній сказано, що становище президента Колумбійського університету є таким важливим займаттям, яке надається на використання для добра країни.

НЕПОРОЗУМІННЯ В РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ ПАРТІЇ З НАГОДИ КАНДИДАТУРИ ГУБ. ДЮЇ

Ню Йорк. — Заступник стейтового губернатора Джов Р. Р. Генлі, який розвинув енергійну агітацію за свою кандидатуру на стейтового губернатора заки ще Дюї дістав номінацію з рамени Республіканської партії, написав листа 5 вересня до конгресмена В. Кінгсленда Мейсі, предсідника Республіканської організації в повіті Сеффолк, а в листі повідомив його, що губ. Дюї обіцяв йому дати стейтовий джаб, якщо він відтягне свою кандидатуру на губернатора, щоб не стояти на перешкоді до поновленої кандидатури губернаторової Дюї. Генлі відтягнув свою кандидатуру на губернатора і згодився прийняти кандидатуру на сенатора. З інших джерел стало відомим, що Генлі дістав запевнення від Дюї, що його довг, затягнений на виборчу агітацію від Мейсі і Френка Е. Ганнета, видавця газети в Рочестер, буде сплачений. Лист Генлі дістався в руки Демократичних партійців і вони його розіслали в фотографічній відбитці на доказ, що губ. Дюї удає, що він не кандидує, а приватно дорогою робив усі старання, щоб дістати номінацію на кандидата на номінацію на губернатора з рамени Республіканської партії.

СТАССЕН ВЗИВАЄ ТРУМАНА ДО БЕЗПАРТІЙНОСТИ

Вашингтон. — Гаролд Стассен, президент Пенсилванійського університету, візвав през. Трумана, щоб він своєю поведінкою і ділами доказав, чи його замітна подорож на зустріч з ген. МекАртуром на острові Вейк була державницькою місією, чи тільки партійно - політичною вихваткою. Цей виклик поставив Стассен президентові у своїй промові по радіо „від імени Республіканської партії", заявляючи, що самі загалькові фрази в справі східньої політики не вдоволять публіки і йому треба взяти до уваги ради від ген. МекАртура в азійських і західньо-тихоокеанських відносинах. Стассен уважає себе за речника республіканську тому, що він двічі в минулому кандидував на номінацію на президента з доручення Республіканської партії, одначе перепав. Він теж вважає, що становище МекАртура в азійських справах було єдино правильне і йшло всупереч політиці демократів. Промову Стассена розіслав красний комітет Республіканської партії до преси і вона поміщена в цілості у великих щоденниках заки ще появиться промова президента у Сан Франціско.

В АМЕРИЦІ

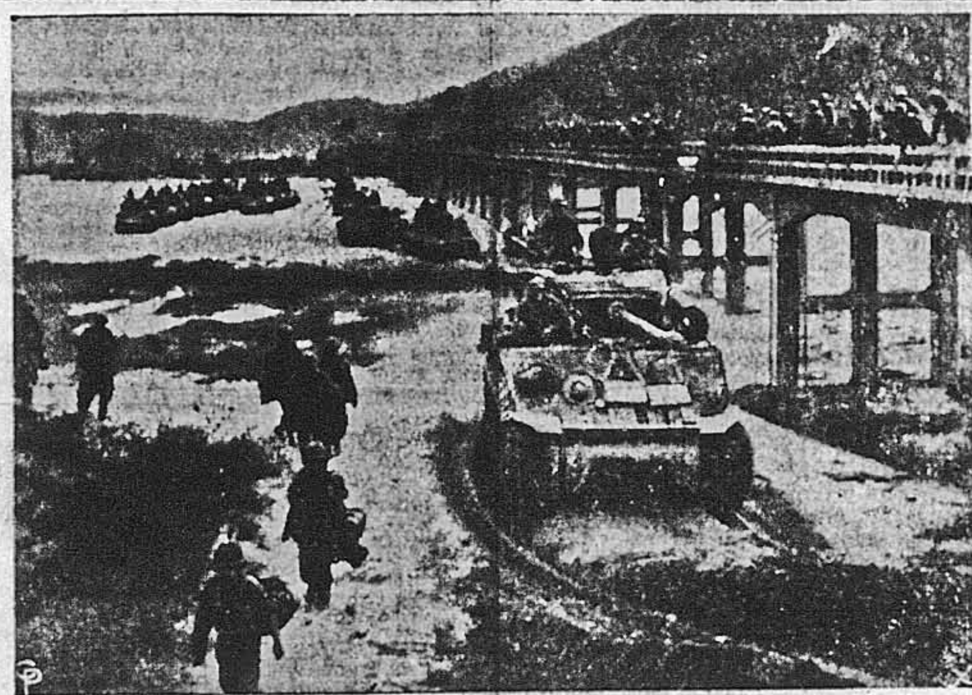
● **Надоїв жидам комунізм** і вони домагаються його знищення, бо інакше не можна поширити громадянських прав в Америці. До такого висновку прийшов Американський Шікаґо.

● **Перемагають небезпеку** підводних суден, як це виявив секретар фльоти, Френсіс П. Меттюс у Вашинґтоні. Він сказав загально, що треба тільки устійнити положення субмарини.

● **Затримали на Еллис Айленд** шість чужинців, які приїхали до Америки літаками. Тепер перебуває 153 осіб в іміґраційній станції — внаслідок видання закону проти комуністів.

● **До 15-го листопада** можна посилати Різдв'яні пакунки за море, коли хто хоче, щоб вони дійшли на час. Як опакувати такі дарунки, — можна довідатися в пошґтових урядах.

● **Резервістів**, що мають четверо або більше людей на утриманні, — звільняють від військової служби. До таких осіб належать: малолітні діти, жінка й батьки, якщо вони дістають більшу половину утримання від сина-вояка.



В ПОХОДІ НА КОМУНІСТИЧНУ СТОЛИЦЮ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ американські танки воліють не рискувати їзди по тільки поверховно пошкодженому мості і переїзджають річку її висохлим коритом. Це тим більше, що мостом довгою валкою йдуть піхотинці в тому самому напрямку: осідку комуністичного уряду, що почав агресію.

Оборонні заходи головною проблемою французького парляменту

Париж, 17. жовтня. — Озброєння Франції, включення Західної Німеччини в західно-европейську оборону та непевне положення в Індо-Китаю є головними справами на порядку французької Національної Асамблеї, що сьогодні почала свою сесію після вакаційної перерви від липня. Справа запропонованого Злученими Державами озброєння Німеччини та створення західно - німецької збройної сили під спільною командою оборонних сил Атлантійського Пакту розглядатиметься у формі інтерпеляції вже в найближчу п'ятницю. Спостерігачі вважають, що урядові не пощастить здобути потрібну більшість на одобрення цього пляну і він намагатиметься знайти тимчасову компромісову розвязку, щоб не вязати собі рук перед переговорами у Вашингтоні в справі інтензивнішої американської допомоги для озброєння самої Франції. В поінформованих колах стверджується, що Франція готова погодитися на озброєння Німеччини але тільки тоді, як насамперед вона сама буде відповідно озброєна та як дістане далекойдучі західні гарантії щодо її власної безпеки тепер і на майбутнє. На порядку нарад Асамблеї є теж законопроєкт для продовження військової служби з одного року до 18 місяців.

ЗДОГАДНА ПІДГОТОВА ДО ДРУГОЇ ВИСАДКИ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІЙСЬК В ЗАХІДНІЙ КОРЕЇ

Вашингтон, 16. жовтня. — Віцеадмірал Чарлс Т. Джой, командант морських сил на Далекому Сході, виявив, що з поля боїв у Кореї стягнено морську піхоту, одначе не сказав, де вона тепер перебуває. У телеграмі до голови морських операцій, адм. Фореста П. Шермана, він сповістив, що маринарі в секторі Ічон-Сеул „звільнені від обовязків". Військові спостерігачі у Вашингтоні завважали, що ще й інші військові частини „пощезали" з поля боїв, про них нічого не говориться в комунікатах. Оця мовчанка про важливі операційні військові частини вказує на можливість другої висадки американських військ десь на побережжі. Така мовчанка запанувала була перед висадкою морської піхоти в Ічон. — Свідоцтво в палатній комісії збройних сил виявило, що в Кореї перебуває 38,000 морської піхоти, а це значить тільки, що більше ніж дві дивізії.

СХІДНА НІМЕЧЧИНА „ПОВНОПРАВНИМ САТЕЛІТОМ"

Берлін, 17. жовтня. — Західна преса вчора зробила кривду „німецькому народові", повідомляючи, що в кедлиних „виборах" до „парляменту" в совєтській зоні Німеччини голосувало тільки 95%. Останні підрахунки виказують, що цей 95-процентовий плян „перевиконано", бо голосувало 99,71% і всі на комуністичних представників. Інших кандидатів не було. Після такої „ентузіястичної" підтримки комуністичних спадкоємців Гітлера — тепер цій частині Німеччини обіцюється „честь", повноправ-

● Грецький премієр Венізельос звернувся до секретаря стейту Ачесона з пропозицією прийняти Грецію до переговорів для створення Середземноморського оборонного союзу.

СОВЄТСЬКА ЦЕРКОВНА ГІЄРАРХІЯ ПРОГОЛОШУЄ СЛАВУ БЕЗБОЖНИКАМ

Москва, 17. жовтня. — Вчора тут відбулося дивне збіговище совєтських церковних достойників всіх віровизнань, які одноцушно проголосили славу безбожникам зі Сталіном на чолі. Це була так звана „всесоюзна конференція для оборони миру", в якій взяли участь гієрархи „соціялізованої" православної, католицької, протестанської та інших церков в Совєтському Союзі, як теж представники не-християнських віровизнань. Всі вони „ентузіястичними оплесками" прийняли і потвердили проголошену письменником Петром Павленком проклямацію про „славу і честь всім народам, білим і чорним, віруючим і безбожникам, усім, що боряться за мир". На кожну згадку про Сталіна всі „архиєреї", на грудях яких блищали не тільки хрести, але й совєтські медалі, схоплювались на рівні ноги та кричали „слава". А один представник уральських робітників остерігав: „хай містер Ачесон не забуває, що совєтська сталь може бути використана не тільки на трактори, але теж на гармати".

СПРАВА ЧЛЕНІВ ДИВІЗІЇ ГАЛИЧИНА

Багатьом членам Дивізії Галичина, як і других військових формацій, не признано або позбавлено права „ДП".

Наслідком інтервенцій — ДП Комісія визнала в інтерпретації нового закону, що членами німецької армії вважається засадничо тільки німців, а членів не німецьких формацій, як таких, що були силою втягнен до військової служби. В цьому характері ДП Комісія видала вже оперативний розпорядок відносно т. зв. Балтійського Легіону — який вважає, що всі члени Балтійського Легіону, які поступили туди до дня 1 квітня 1943 р., були добровольцями і тому не зможуть приїхати до ЗДА, а ці, яких покликано до Легіону по першім квітня 1943 р., були туди втягнені силою, розпорядженням німецької армії, і тому мають право приїхати до ЗДА.

Відносно Дивізії Галичина рішення ще не видано і ЗУАДКомітет робить дальші інтервенції в цій справі. Однак вже тепер було б вказаним для всіх заінтересованих, які внесли афіданси для членів Дивізії Галичина а які тепер живуть в Німеччині, Австрії та Італії, щоби вони звернулись окремими листами до голови ДП Комісії на адресу:

Honorable Ugo Carusi, Chairman, Displaced Persons Commission, Washington, D. C. та подали усі факти, які потверджали б, що дана особа була силою або також німецькою армією втягнена в ряди Дивізії. Копію такого листа просимо теж негайно переслати до ЗУАДКомітету, на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, P. O. Box 1661, Philadelphia 7, Pa.

УРЯД НЕ ЗАБОРОНЯЄ. В'ЇЗДУ ЕСПАНСЬКИХ ФАЛАНГІСТІВ

Вашингтон. — Департамент стейту виявив, що докищо не заборонює в'їзду до Америки еспанцям, навіть як вони належать до організації фалангістів, яка зорганізована на лад фашистів. Так само департамент не забороняє в'їздити до ЗДА аргентинцям, хоч у пресі часто порівнюється аргентинський режим з тоталітарним. Консулі згаданих країн не дістали ніякого доручення, щоб відмовляти віз подорожним, що хочуть виїхати до ЗДА. Становище департаменту стейту пояснюється тим, що уряд веде тепер переговори в справі поправи економічних і політичних звязків.

Найменше десять делегатів медичних товариств з закордону не приїхали на з'їзд Світового Медичного Товариства, який відбувається в Ню Йорку. Думка така, що вони не дістали віза на в'їзд до ЗДА на підставі нового протикомуністичного закону.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ АЛІЯНТСЬКИЙ ПОХІД НА ЧЕРВОНУ СТОЛИЦЮ В КОРЕЇ

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА ЩЕ ТІЛЬКИ 30 МИЛЬ ВІД ПІОНГ'ЯНГ. — УСПІХИ РЕСПУБЛІКАНЦІВ НА СХОДІ

Токіо, 17. жовтня. — Аліянтські війська продовжують свій переможний похід на столицю Північної Кореї, місто Пйонг'янг, великим луком з південного сходу, з південно-корейськими військами на східному і американськими та іншими аліянтськими арміями на центральному і західному секторах. Аліянтський похід очолює Перша Кавалерійська Дивізія, що посунулася вчора на дальших 5 миль в напрямку Пйонг'янг по головній дорозі, здобула місто Согунг, та разом з іншими південно-корейськими і аліянтськими військами з кожною хвилиною більше звужує комуністичний оборонний терен, намагаючись перетяти всі головні можливості втечі червоних на територію Манджурії та Совєтського Союзу. Ворог ставить ще розпачливий спротив, що з кожним днем зменшується, з огляду на величезні його втрати в людях і воєнному матеріялі. У фронтових звідомленнях тепер вже признається велику перевагу аліянтів під цим оглядом. Терен навколо Пйонг'янг, до якого тепер зближаються аліянти, не дає вже ворогові таких оборонних користей, як він давав досі, та вможливлює аліянтам вповні використати свою перевагу. У військових колах заповідається, — що Пйонг'янг, осідок комуністичного уряду, що поважився на агресію та проти якого ведеться теперішня „поліційна акція" Об'єднаних Націй, може впасти ще до кінця цього тижня. Вказується, теж на можливості нового аліянтського десанту. Бої на всіх секторах фронту продовжуються.

ПІВДЕННО-КОРЕЙСЬКИЙ УРЯД НАЛАДНУЄ АДМІНІСТРАЦІЮ В ПІВНІЧНІЙ КОРЕЇ

Сеул, 17. жовтня. — Високий представник південно-корейського уряду заявив, що цей уряд тепер інтензивно допомагає військовому командуванню наладнувати цивільну адміністрацію в містах і місцевостях визволеної від большевиків Північної Кореї. Він ствердив, що кандидатів на місцевих урядників дбайливо добирається виключно з-поміж місцевого населення.

ЧЕРВОНІ ОБВИНУВАЧУЮТЬ ЗДА ЗА УЧАСТЬ ЯПОНЦІВ В БОЯХ В КОРЕЇ

Лейк Соксес, 17. жовтня. — Міністер закордонних справ комуно-корейського маріонеткового уряду, Пак Гон Ион, — звернувся телеграмою до предсідника Ради Безпеки Об'єднаних Націй, обвинувачуючи Америку, що вона, мовляв, використовує японські війська „в боротьбі проти корейського народу". Припадок хотів, що цьогомісячним предсідником Ради є американський представник Ворен Р. Остин і його просить комуно-корейський уряд, щоби він поінформував Об'єднані Нації про „грубе порушення" Америкою чартеру О. Н., та повідомив його про заходи, які Рада Безпеки думає проти цього зробити.

ПРОПОНУЮТЬ СОВЄТІВ ДО КОРЕЙСЬКОЇ ДОПОМОГОВОЇ КОМІСІЇ

Лейк Соксес, 17. жовтня. — В Економічній і Соціяльній Раді Об'єднаних Націй створено окрему комісію, завданням якої буде приготовити пляни наглої допомоги і відбудови знищеної війною Кореї, як тільки закінчаться воєнні дії. — Голова Ради, чілійський представник д-р Герман Санта Круз, запропонував совєтського представника д-ра Арутініяна на члена комісії. Проте, Арутініян заявив, що в цій хвилині він не може пропозиції ані прийняти ані відкинути, бо мусить раніше порозумітися з своїм урядом.

ІНДІЯ ПРОТИ ПОЛІЦІЙНОЇ СИЛИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Ню Делгі, Індія, 17. жовтня. — Індійський премієр Пандіт Неру виступив вчора проти американської пропозиції створення в кожній країні окремої частини війська Об'єднаних Націй, що стояли б до розпорядження цій міжнародній організації на випадок потреби виступити проти агресії. Неру є теж проти заходів надати під цим оглядом більші повновласті Генеральній Асамблеї, щоб в той спосіб оминути совєтське право вета в Раді Безпеки. Виясняючи індійське становище в справі Кореї, комунізму та Об'єднаних Націй, він засуджував комуністичну експансію, але не погоджувався з пропонованими західніми поступами заходами проти неї, вважаючи їх „невластивими". Він „в основі" не противиться використанню збройної сили проти агресії, але думає, що вона повинна бути вжита тільки тоді, як „всі інші" заходи заведуть. Він не спецпфікував точніше які саме „інші заходи" він має на думці.

ФРАНЦУЗИ ЕВАКУУЮТЬ ПРИКОРДОННУ ЗОНУ ІНДО-КИТАЮ

Сайгон, Індо-Китай, 17. жовтня. — Французьке командування в Індо-Китаю евакувало 250 миль прикордонної зони з Китаєм, залишаючи цей терен контролі комуністичним партизанам В'єтмінга. Сьогодні повідомлено, що всі французькі війська, що стаціонували здовж кордону на північний захід від Лянгсон, були евакуовані в околицю Лянгсон і тепер закінчується вже теж евакуація цивільного населення з цього міста. Це коштувало французам втрату кількох військових контингентів, що були залишені як задня сторожа для охорони евакуації та з якими вже від кількох днів втрачено зв'язок. Кількість цих військ подається на дві компанії в силі 200 вояків. Не подається жадних виянень ані дальших причин цієї французької тактики. Населення Лянгсон та околиці виносить около 10 тисяч осіб, що їх тепер евакуується по 1,500 до 2,000 денно. Все це вказувало б, що дотеперішня комуністична партизанка в Індо-Китаю поступово переміняється справді у „війну на повну скалю".

В СВІТІ

● **В Якарта підписано** американсько-індонезький торговельний договір.

● **Ген. Гойт С. Ванденберг**, шеф штабу американської авіяції, виїхав до Европи на інспекцію стаціонованих там американських повітряних збройних сил.

● **Американці звільнили** з ув'язнення колишнього гітлерівського дипломата і амбасадора до Ватикану, барона Ернеста фон Вайцзекера, засудженого свого часу на п'ять років за воєнні злочини.

● **Американський майор** Вилйєм Вемболд та іранська принцеса, дочка брата попереднього шаха Ірану, звернулися до своїх урядів за дозволом одружитися.

● **1.360 католицьких місіонарів** згинули під час і після другої світової війни в різних місійних країнах, повідомлено з Ватикану.

● **Американські військові** кола та колишній німецький генерал заперечили поголоску, що цему генералові вже доручено творити штаб для організації західно-німецької армії.

СВОБОДА — SVOBODA
Український щоденник — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$2.00	Six months	$ 2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МИР І ВОЛЯ

Драматична зустріч президента Трумана з генералом Мек Артуром на острові Вейк звернула на себе увагу цілого світу, але рівночасно й розчарувала його. Наради відбулись, а нема ніяких сензаційних вістей. Та якраз тому, що нема сензацій, треба припустити, що на Тихому океані відбулась серіозна конференція, заздалегідь добре обдумана і підготована, в часі якої треба було тільки дещо вигладити і то тільки в особистій розмові між през. Труманом і ген. МекАртуром.

Наслідки цеї конференції буде можна завважити щойно за якийсь час, але про дещо скаже президент у своїй промові в Сан Франсиско. Можна з певністю ствердити, що на острові Вейк була мова про стратегічний плян ґльобальних розмірів, обіймаючий Азію та Европу. Нема теж сумніву, що цей плян відноситься до оборони перед будучою аґресією з боку Совєтів. Це відчули в Кремлі й зараз зареаґували, очевидно обертаючи кота хвостом, бо московські „Ізвєстія", обговорюючи зустріч Трумана з МекАртуром, написали, що це були наради в справі „поширення американської аґресії на Далекому Сході".

Президент Труман, запитаний кореспондентами, як випала конференція, відповів: „Знаменито. Я ще ніколи не відбув успішнішої конференції, відколи я є президентом". Ген. Мек Артур не хотів давати ніяких ближчих інформацій, а тільки висказався про конференцію з найбільшим вдоволенням, зазначуючи, що „на ній твердо постановлено, що мир на Тихому океані мусить бути забезпечений". Хоч яка коротка та фраза, сказана в Токіо, але й вона багато говорить. Вона призначена в першу чергу для народів в Азії й має їх запевнити, що ціллю американської політики є: мир і воля для цілої Азії. Згідно з цею ціллю зайдуть незабаром основні зміни у відношенню до Японії. Знов Корея стане другою країною, яка дасть азійським народам змогу переконатись, чи Америка загарбує, чи обороняє, визволяє, чи поневолює. Більша увага буде тепер присвячена теж і Филипинам, як посередникові між азійськими народами і американським народом.

Стратегічні справи лишаємо тут на боці, хоч вони відграють дуже важну ролю і як такі обходять ген. МекАртура якнайбільше, бо ж він має й тепер Азію на своїй голові, а матиме її в куди більшій мірі, якби так війна в Кореї чи Індо-Китаю перемінилась через Совєти та комуністичний Китай у світову завірюху.

Ці, що ближче обзнайомлені з тими нарадами, є тої думки, що конференція Трумана з МекАртуром викличе в цілій Азії ентузіязм. Але не менше буде врадувана й Европа. Президент Труман належить до тих, що ставлять оборону Европи на першому місці. Ген. МекАртур, як кажуть, кладе натиск на Азію. Мабуть вислід розмов на острові Вейк є такий, що Азія та Европа однаково важні та що мілітарні сили, які є покищо слабі, треба концентрувати головно там, де треба надіятись чергової совєтської аґресії.

Конференція заявилась за мир і волю для Азії. Тесаме належиться теж і Европі. Але як можна говорити про мир і волю, коли сотки мільйонів людей у неволі червоної диктатури, а справу ставиться так, щоб тільки не було дальших аґресій. Проте випадало б припускати, що коли сам президент Злучених Держав про такі речі говорить, то видно, що він має на думці ще щось таке, чого наразі не виявляє.

Рятування червоної Югославії

Дивним дивом демократії беруться рятувати Югославію, яка є під владою червоного диктатора Тіта. Так склались міжнародні обставини, що в боротьбі з самим антихристом, доводиться брати в оборону чорта... На ту тему можна б написати окрему статтю, але тут рахуємось з самим фактом, себто з рішенням Західних держав піддержати політичну і економічну незалежність Югославії Тіта. Тепер ідеться головно про економічну піддержку, або, іншими словами про допомогу — з Америки.

Недавно проголошено, що Вашингтон дасть Югославії більшу позичку на відбувову промисловости та на закупно цілої фабрики, яку частями перевезуть з Америки до Сербії. Тепер читаємо про запевнення висилки харчів, щоб рятувати населення Югославії від загрози голоду, як наслідку посухи, яка навістила цю країну цього літа.

Кореспонденти американських газет, які під теперішню пору в більшій силі виїхали до Беоґраду, мало пишуть про політичні відносини в цій країні, а зате ширше розписуються про економічні пляни Тітового режиму. Приходять відірвані вістки про положення американців сербського роду, які повернулися до країни батьків на зазив диктатора Брозовіча-Тіта. Від таких осіб можна дещо точніше довідатися про господарство в самостійній тоталітарній державі, бо американці вміють порівняти положення в демократичній Америці з положенням в країні подвійного поневолення: від свого, Тітового, режиму і від страху перед світовим комуністичним режимом, який загрожує не тільки населенню, але й самому Тітові. Понад те, а радше внаслідок такого подвійного поневолення, приходить третє, тобто економічне ярмо. Саме про нього розписуються широко кореспонденти, які виїхали до Югославії вже після її зближення до Західних країн.

Ще в 1947 р. маршал Тіто заповів п'ятирічку для переміни рільничої Югославії на промислову країну. Вона повинна була покінчитися вже наступного року, одначе показалося, що це неможливе. Мабуть треба буде продовжити п'ятирічку на шостий рік, а потім, як трапиться. Це пізнати з положення в самій столиці Беоґраді. Диктатор Тіто придумав гордовитий плян перебудови столиці на модерне місто. Понад піскові рівнини в сусідстві міста піднялися вгору мури „Нового Беоґраду", одначе дальшу працю застановлено. У Югославії тепер нема такого виряду, як рури для проводу газу, чи води, нема радіяторів для центрального огрівання, нема електричних приладів. Усе це мало бути випродуковане впродовж п'ятирічки і бути придатним для побудови велетенських урядових будинків.

Промислова криза прийшла впарі з рільничою кризою. Промислу не можна було розвинути, бо не було напр. машин для добування сирівців з копалень, не стало приладів на розбудову комунікаційних засобів, не можна було використати природних багатств, на скільки вони справді в різних частинах Югославії находяться. Кажуть, що промислова криза тісно зв'язана з сільсько-господарською кризою. Населення Сербії, як загально звісно, належить до патріярхально-настроєних родин, що господарювали під наказами родональника в „задруґах". Оцих селян хотів диктатор перемінити самим „указом" на модерних робітників промислових комун, щоб мати для експорту збіжжя чи інші сільські продукти. Як довго Тіто спирався на Росію, так довго міг ще мріяти, що це вдасться перевести насиллям на совєтський лад. Коли ж зрозумів, що Совєти не думають про піднесення добробуту країни, а про її поневолення і втримання своєї влади над безземельними людьми, Тіто зірвав зі Сталіном в 1948 р., а з цим прийшла подвійна небезпека: перед Росією і перед бунтом власного населення.

Щоб приневолити Тіта до злагі Сталін наказав своїм сателітам перевести економічну бльокаду проти Югославії. Внаслідок того пляни Тітової п'ятирічки мусіли бути засуджені на невдачу. Тіто не міг дотримати слова і не дотримав контрактів для експорту до східних країн. давніше замовлених продуктів, вартости 20,000,000 сербських динарів. Очевидно за спонукою Сталіна сусідні комуністичні країни почали грозити Тітові „екзекуцією" за недотримання контрактів. Така загроза була б перемінилася швидко в аґресію, якщо б Тіто в час не був зорієнтувався і не звернувся до Америки за фінансовою допомогою в формі довгореченцевої позички у висоті 200 до 400 мільйонів долярів.

Америка й Західні країни зрозуміли свою нагоду. Вони не вимагають від Тіта зміни комуністичного режиму, тільки певности, що він втримається на раз зайнятім протиросійськім становищі і не перейде на бік Сталіна.

„ГОВОРИТЬ ЛЬВІВ"

(Радіовисильня для Західної України)

1. „Соціялістичне змагання" на основі „свиноматок".

Відкрийте радіо в тих годинах, коли говорить до світу совєтський Львів. Почуєте цікаві речі. За голосними словами комуністичної пропаґанди почуєте подих живого життя. Однак відчуєте, яке те життя убоге, підстрижене на московський лад! Раз-два послухаєте, і після цього така безвихідна нудьга вас охопить, що вже не захочете більше слухати новин з Рідного Краю, такі вони заялозені, засмічені комуністичною тенденцією. Віддавна Москва дивиться на Україну як на дійну корову, яка, мовляв, „повинна дати" для „старшого брата" все, чим багата українська земля: збіжжя, цукор, м'ясо, сало, олій, вугілля, залізо і т. д.

Тепер, коли Москва переносить центри промисловости в сибірські простори, Україні призначено бути аґрарною країною, з наказом — постачати на Московщину і на експорт сільсько-господарські продукти. Комуністична диктатура звертає велику увагу на розвиток тваринництва в Україні, особливо ж свинарства, бо свинське м'ясо цінить ся як вигідний предмет експорту. Щоб заохотити селян у колективах плекати свиней, комуністична пропаґанда не жалує засобів. Найпоширеніший спосіб піднести свинарство — це так зване „соціялістичне змагання".

11 жовтня Львів подавав „рекорди" так званих ударниць на полі плекання свиней у Львівській області: „Федора Максимівна Безугла і Катерина Іванівна Коляда". Ці колгоспниці зобов'язалися „перед партією і товаришем Сталіним" виплекати від кожної „свиноматки" не менше як по 25 поросят приписаної ваги. Одну з них нагороджено „орденом Леніна", а друга заявляє, що теж хоче своїми досягненнями заслужити орден.

Оповідаючи про цих „ударниць", львівське радіо називає колгоспи: все чужі для українського вуха імена: імени Сталіна, імени Кагановича, Андреєва і т. д. Можна сподіватися, що також Львів незабаром перейменують на „Ленінову Свободу"... Не тільки словами ведеться пропаґанда за „свиноматок": Також музика і пісня служить для популяризації „свинського змагання". Львів висилає нові пісні різних композиторів на теми про ударників і ударниць, про подяку Сталінові і т. д. Убога та музика, і голоси співаків не звучать переконливо. Нічого в тих піснях нема українського, хіба що слова. Але й слова дібрані живосилом, в стилі бездарної аґітки, а про музику нічого й казати: цей фальшивий, ніби героїчний патос почуєте у всій совєтській продукції, що поширилася на Букарешт, Варшаву, Будапешт, Прагу, Софію. І „свиноматка" подібно хрюкає з усіх радіовисилень держав-сателітів на радість і втіху „великого Сталіна"...

2. „Свинська конституція"

Львівське радіо подавало нарис письменника Козланюка про вибори в Західній Україні за Австрії і за польського панування. Козланюк правдиво подав насильства і зловживання польської адміністрації при виборах до парляменту і сойму і згадав Франкове оповідання про „Свинську конституцію".

Коли б автор спинився на тому, то все було б гаразд. Але не на те йому доручено скласти реферат для радіовисильні: він мусів розхвалити „найдемократичнішу в світі конституцію великого товариша Сталіна". Та ці слова нікого не можуть переконати. Козланюк не подає фактів із життя, як та Сталінова конституція виглядає в практиці. Коли б він процитував той параграф конституції, де сказано, що тільки компартія може виставляти своїх кандидатів на виборах, як „авангард пролетаріяту", то ввесь „демократизм" Сталінової конституції був би кожному ясний і зрозумілий. Бо яка не була „свинська" конституція австрійська або польська, то все таки можна було тоді критикувати зловживання в парляменті і в пресі та боротися за зміну тих порядків. За „найдемократичнішої" конституції Сталіна про критику і опозицію не можна й думати. Хто б тільки відважився сказати слово критики, того зараз зашлють туди, де козам роги правлять...

3. Населення Львова.

Львівська радіовисильня говорить українською і російською мовою. За змістом інформацій можна собі легко уявити, який національний склад населення Львова. Прим., повідомляється, що до львівських книгарень привезено нові книги: Твори Леніна і Сталіна російською та українською мовами, книги з медицини, техніки, аґрономії і т. д. виключно російською мовою і нарешті твори Лесі Українки — теж російською мовою! Приємно чути, що твори нашої визначної письменниці переложено на російську мову, але чому саме населення Львова має читати поезії Лесі в перекладі, а не в оригіналі? Ясна річ: ці люди привезені з Росії, вони не знають української мови і не хочуть її знати!

Який крик підняла б вся російська націоналістична братія, коли б у Москві та в Петербурзі українці вимагали для себе твори Пушкіна в перекладі на українську мову? Знаємо приклад, що Максим Ґорькій протестував проти перекладу його романів на українську мову, бо, мовляв, українці мусять розуміти його писання в російському оригіналі...

Деякі російські емігранти подають проєкти для вирішення справи на Сході Европи після упадку большевицького режиму: це мав би бути плебісцит, всенародне голосування. Нема мови, плебісцит добра річ, але після комуністичного переселення народів може статися так, що росіяни будуть більшістю в Балтійських країнах, на Кавказі, в Криму і на Україні. Такий „демократичний" плебісцит обернувся б у негідний фарс в інтересі увіковічнення большевицького насильства над народами.

П. О.

ОНО

Нарікання — не розв'язка

Що спроможність відчувати біль не є прокляттям, а — навпаки — благословенням людського організму — це давно доказано. Тільки так довго, як людина посідає цей найважніший змисл, може бути мова про живучість і життєздатність її організму. Втрата спроможности відчувати біль іде впарі з завмертям, а там і смертю поодиноких частин, чи цілого організму.

Коли читати в часописах безконечні „єреміяди" про байдужність нашої громадськости до її ж громадських справ, мимохіть заходить питання: невже тут діло з утратою „змислу болю"? Невже більшість наших людей у цій країні вже не відчувають того, що болить їхній Старий Край?

Песимісти готові сказати, що справа зайшла вже аж так далеко й у доказ свого твердження наводитимуть поезії про те„ „як то було в краю", чи хочби на европейській скитальщині. Стало бить: „замериканізувалися" люди — кінець і крапка.

Тимчасом така діягноза — навіть віч-на-віч з сумними фактами — і надто хвацька і фальшива.

Коли йдеться про „край" (під яким, силою походження подавляючої більшости старої еміґрації, розуміється в першу чергу наші західні землі), то це розділ, якого аніяк не можна порівнювати з теперішнім, „американським". По-перше, там люди жили більш або менш упорядкованим життям, на твердому підложжі рідної землі — тут вони все ще є й довго ще будуть „викоріненими людьми". Там велику частину громадських тягарів несла наша кооперація, приватні фундатори й „брати з Америки" — тут усе здане виключно на пожертви громадянина. Коли ж мова про організування гроша на громадські справи, то різниця перебуває головно в техніці: там люди вміли збирати гроші — тут або не вміють, або ж цю штуку забули.

Говорю без поезій: я не пригадую якогось великого успіху в акції, яку б така, чи інша крайова установа проголосила і... ждала на гроші. Йшлося про збирання членських внесків (вкладок), чи якусь кампанію — в діло завжди ішли живі люди, з бляшаними коробками, чи поіменними листами й, замість до сумління, апелювали просто до кишені: „Дайте, будьласка!"... Не інакше було й на европейській скитальщині.

Самособою, ці слова не можуть бути леґітимацією для тих, які громадськими справами не цікавляться й для них не жертвують ні праці, ні гроша. З уваги на безсумнівну національну свідомість громадян і вагу хвилини, наші керівні установи мають повне право вимагати, щоб кожний і кожна з нас сами дбали за свої обов'язки. Та що зробити, як люди на те завигідні, або замало над цими справами зосереджені?...

Конкретний випадок: в місцевості, де живе автор цих рядків, відбулися сходини, в справі оснування філії УКК. Громада свідома, жвава, працьовита. Можна присягати, що принаймні дві третини людей цієї громади вплатили Національний даток. А фактичний стан? З цілої громади (близько двохсот душ) дотепер даток заплатила ...одна особа. Інтервю, з різними людьми окремо, — знаєте... мені направду соромно... нераз вже й вибираєшся, а там — знову забудеш... Якби так хтось прийшов і заінкасував — я дуже радо дав би...

Віч-на-віч з таким станом, єдина правильна діягноза звучить: коли, з тих чи інших причин, більшість громадян не реаґують на громадські потреби так, як повинні б: — то це ще не значить, що від них не можна добути того, що від них треба й муситься добути. Уродженець цієї землі, Тед Віктор, з блискучою простотою „хлопського розуму", в „Юкрейнієн Віклі", кинув гасло: „Ідім у народ — від хати до хати й від людини до людини!" На жаль, ні на його слова, ні слова автора цих рядків (гляди статтю: „Чому „кара не іде?") не було ніякої реакції „свише"... А від „єреміяд", у часописах, нікому хісна не буде.

На внутрішньому відтинку вони сіють тільки настрої „обломовської безнадійности, на зовнішньому світові дають фатальне свідчення: "Nondum maturi!" — ці люди ще не зрілі керувати своєю долею...

Володимир Савченко

ВІД ВЛАДИВОСТОКА ДО КОРЕЇ

(Фрагмент з часів російсько-японської війни — 1904-1905 р.р.)

I)

Нова війна на Далекому Сході (в Кореї) збудила в моїй пам'яті спогади з часів мого перебування в царській армії[1]), яка два рази збройно виступала: в 1900 р. проти китайців[2]), що повстали проти европейців і зокрема християн, а другий раз (1904-1905 рр.) проти японців.

Далекий Схід завжди вабив мене своєю таємничістю, великими просторами, широкими многоводними річками, високими мальовничими горами, непрохідними лісами, ріжноманітними народами з власною культурою. А до того ще пісні — „За Уральським хребтом"... про донського козака Єрмака[3]) Тимофієвича, завойовника Сибіру, „Славне море, священий Байкал"... й інші сибірські...! Отож побувати там для юнака, а пізніше для молодого вояка було дуже цікаво. А до того завжди вабило мене з молодечих літ туди, де ревли гармати. Можливо, що це передалося з кров'ю від моїх предків. У нас з роду в рід передавалося, що один із моїх прадідів був курінним отаманом на Запорізькій Січі і нераз водив своїх козаків у бій не тільки на суходолі а й морських походах проти турків до самого Царгороду.

Я вже в 1900 р. виявив бажання їхати в Китай, де тоді в Пекіні та його околицях відбувалися бої. Але тоді мені не пощастило. З 176-го піш. Переволоченського полку[4]), де я тоді перебував, дозволено їхати тільки одному старшині — Майштейнові. Не пригадую[5]) в якій ранзі — не менше капітана, а може й підполк. Аж ось знову усміхнулася доля. З кінцем січня 1904 р. розпочалася російсько-японська війна.

У 1905 р. в Манджурії і Кореї ще ревіли гармати. Від стрілів та вибухів гарматних набоїв далеко, далеко навколо неслася луна по сопках Манджурії та Кореї. То змагалися з одного боку порівнюючи невелика частина російського війська[6]), з другого — всі японські сили, якими під той час розпоряджала японська імперія.

Після своєї переможеної морської битви біля Цесуми Японія без великого риску мала вже змогу висадити десант зі своїх островів на азійський материк протягом 24-48 год. — в Кореї чи в російському Приморському Краю[7]). А Росії, щоб перевезти полк[8]) з Европи, як наприклад, 66-тий піш. Бутурський, в якому я тоді був старшиною, потрібно було їхати залізницею від м. Холма, столиці короля Данила Галицького, до м. Харбіна в Манджурії 30 діб, а відтіля до Владивостока ще три доби. А щоб перевезти якесь більше військове з'єднання — дивізію, корпус, то на це звичайно потрібно було ще більше часу.

Коли б не моє настирливе бажання та вживання заходів, то можливо я й до цього часу не був би на Далекому Сході, бо 14-му корпусові, де я на початку був старшиною, не черга була йти на Схід. Згідно пляну генерального штабу, він повинен був залишитися в Европі у Варшавській Воєнній Окрузі й буди готовим на випадок війни з Австро-Угорщиною та Німецькою імперією.

Нарешті мені пощастило — я був одкомандирований в 19. корпус, що весною 1905 р. вирушив на Далекий Схід. Він мав завдання в південній Манджурії, в ройоні Гуджуліна заняти бойовий відтинок.

Але несподівано в Харбіні два полки, що йшли в голові корпуса, одержали наказ їхати до м. Владивостока.

Владивосток — мальовниче місто на високому березі бухти Золотого Рогу[9]). Навколо нього гори, де ряд фортів з могутньою артилерією — морська фортеця. Само місто збудоване амфітеатром — ряд вулиць одна вище другої. Головна вулиця тоді називалась Світланська.

По прибутті до Владивостока наказано 65 піш. московму його величности[10]) полку й 66 Бутирському негайно вантажитися на три транспортові пароплави: „Аргунь", „Селенга", „Колима"[11]) й Японським морем вирушити до затоки Посієт, де вивантажитися й вже суходолом похідним порядком йти в Корею. Там тоді на річці Тумень відбувалися завзяті бої між російськими і японськими військами.

Напередодні відплиття полків із Владивостока старшини з командантом фортеці адміралом Казбеком, влаштували в старшинському зібранні (клюбі) обід для старшин відпливаючих полків.

Грала чудова військова оркестра. У всіх настрій підвищений. По скінченні обіду, я з колеґою, поручником Грузиновим, поплили моторовим човном на рейд, де в той час своя́ла воєнна фльота.

В повітрі була тиша. Сонце весело всміхалося. Пливучи Золотим Рогом, то тут, то там зустрічаємо на поверхні його медузи, блакитні хрести та чимало де-яких інших мешканців моря. Між іншим у цьому районі Японського моря зустрічаються електричні скати, — риби, яких боялись люди, щоб вони не зачепили хвостом підчас купання. Бо ніби, як казав тоді де-хто, наслідком цього може на деякий час оглушити людину. Побувавши на крейсерах „Богатир" та невеликому швидкохідному крейсері „Алмаз", що тільки один врятувався з ескадри адмірала Рождественського[12]) після бою з японською фльотою біля острова Цусими[13]), я повернувся до полку. Мій же колеґа, непосидючий поручник Грузинов, аматор добре випити й закусити, вирішив оглянути найкращі рестозани та кабаре Владивостока. Він, правда, ніколи не напивався до безтями, аби міг забутися, що він старшина. Між іншим був добрий бесідник, дуже начитаний. Коли ж був навеселі, як то кажуть „під мухою", то безконечно говорив на різноманітні теми. По імені й по батькові називався Евграф Евграфович, а за його балакучість прозвали його колеґи по полку Грамофоном Грамофоновичем[14]).

(Дальше буде).

1) Від 1900 р. до другої російської революції (1917).
2) Вкупі з іншими відділами деяких европейських держав.
3) Підчас наших визвольних змагань (1917—1921 р.р.) з цим прізвищем у Армії У.Н.Р. зустрічав кількох вояків.
4) Стояв тоді в м. Звенигородка, на Київщині.
5) 50 років життя.
6) На початку війни одна, а при кінці три армії. Тоді коли в війну (1914—1918 р.) Росія виставила 13 армій. Кожна з них від 200 до 250 тисяч.
7) Тоді ще літаків не було.
8) Російський піший полк військового часу — 4,000 вояків.
9) Така назва затоки й біля Стамбулу — Констянтинопіль.
10) Почесним шефом його був імператор Микола II.
11) Це три назви сибірських річок.
12) Адмірал Рождественський очолював російську фльоту, що вийшла з Балтійського моря й мала завдання з'єднатися з владивостоцькою ескадрою.
13) У Корейській протоці.
14) Загинув в 1-у світову війну як літун під м. Любліном.

Др. О. Берест

Ультра звукові хвилі в медицині

(З циклю: Від Гіппократа до ізотопів. Шляхом великих здобутків в медицині)

Ультра (поза) звукові хвилі та їхні фізикальні і хемічні свійства відкрили перед 20 літами два американські фізики: проф. Роберт В. Вуд і Альфред Л. Люміс. При помочі електричного струму високої натури викликували вони дрогання маленького кристалика з дуже високою кількістю, бо до 300.000 дрогань в одній секунді. Цей так званий „пісцо-електричний" кришталик уміщений в оливі викликував під час цих дрогань малий вулькан в оливі, при чому каплі оливи досягали висоти до 40 центиметрів. Вуд і Люміс виказали в дальшій черзі, що дрогання кришталика викликують звукові хвилі дуже високої частоти, нечуткі для нашого вуха, які прозвали ультра (поза) звуковими хвилями. Хвилі ті виказали особливі фізикально-хемічні та біологічні свійства. Під впливом ультра звукових хвиль червоні тільця крови розпадаються а малі риби і жаби, навіть миші гинуть. Більші звірята, як пси і коти, ультра звукові хвилі приголомшують. У людини ті хвилі викликають завороти голови і нудоти. Зваживши на нищівне діяння ультра звукових хвиль, догадуються в них наймодернішого способу масового вбивання людей в будучій війні. („Проміння смерти"). В дальшій черзі вдалося Вудові і Люмісові при помочі ультра-звукових хвиль прискорювати певні хемічні прояви, як викристалізувати парафіну та витворювати штучну мряку через „атомізування" плинів.

Звірята чують ультра-звуки

Людина чує звуки в обсягу 20-20.000 дрогань на одну секунду, що відповідає обсягові 10 октав. Звірята завдяки особливій будові їхніх органів слуху мають змогу чути звуки о значно вищій частоті дрогань. Пси і коти чують звуки о частоті 35.000 в одній секунді. Про слух кота немає що багато говорити. Пес чує тикання годинника з віддалі 6 метрів. Щур чує звуки о частоті 40.000 дрогань, а лилик до 100.000. Природний „радар", себто прилад до кермування, уможливлює йому літання в темноті. Діється те в цей спосіб, що лилик є в спромозі ловити вухом ультра-звукові хвилі відбиті від окружаючих його предметів, що повстають внаслідок звуків видаваних лиликом. Кертиця також кермується своїм ніжним апаратом слуху. Вона чує повзання хробака по землі. Також комахи „розмовляють" при помочі звукових хвиль недоступних для людського вуха. Але природа знає, що робить. Ті звуки, що їх людина чує, є часто для неї нещастям (радіо у сусідів, грамофон, гудки авт на вулиці). Що ж тоді, як прийшлося б нам ще слухати „розмов" псів, котів, мишей та комах! Отже будьмо вдоволені своїм слухом, тим що маємо.

Ультра-звукові хвилі вбивають бактерії

Ще під час послідної війни А. П. Крігер, професор одного з університетів в Каліфорнії, зробив відкриття, що ультразвукові хвилі убивають бактерії, які викликають гноїння (стафилококки). Джерелом бактеріовбивчих ультра-звукових хвиль був т. зв. „магнетостріктор", магнетична ніклева рурка, через яку перепливав електричний струм високої натури. Досліди проф. Крігера до сьогодні не привели до практичного примінення ультразвукових хвиль для вбивання бактерій в людському тілі. Проте вони найшли примінення в індустрії для пастеризації (відкажування) молока та консервації ріжних середників поживи. Про те ще буде бесіда пізніше.

Операції звуковими хвилями

Безкровну хірургію ультразвуковими хвилями примінили перші Др Джон Линн і Др Путнам, лікарі Неврологічного Інституту в Колюмбії. Оба лікарі випробували діяння у.-звукових хвиль на мізку малп, котів і псів. При помочі особливого апарату, який витворював звукові дрогання частоти 800.000 на секунду та які вдалося зосереджувати в одному місці, у.-звукові хвилі діяли нищівно на мізкову ткань. В цей спосіб можна було викликувати у звірят ріжного рода пораження. Досліди ті зроджують в лікарському світі нові надії на безопераційне, лише дорогою насвітлення, лікування органічних захворінь мізка (гузи). Також родяться можливости лікувати в цей спосіб умові недуги. Та все те покищо в стадії дослідів.. Цікаве, що у.-звукові хвилі можна фотографувати. Спосіб цей примінюється сейчас для розпізнавання (діягностики) ріжних захворінь мізка.

Ультра-звукові хвилі проти рака

Недавно два американські учені славного на весь світ Інституту фундації Майо, Др Ф. Геррік та Др Е. Бальдес виказали, що у.-звукові хвилі нищать ракову ткань на шкірі. Діяли вони апаратами частоти 800,000 дрогань на секунду. Щоби зосередити діяння у.-звукових хвиль в одно місце, діяли вони в слідуючий спосіб: На хворе місце клали вони перстень з люціте, штучного матеріялу. До того перстеня наливали води. Відтак накривали перстень металевим накривалом і лучили з апаратом, який витворював у.-звукові хвилі. В цей спосіб хвилі ті діяли тільки на одне хворе місце а не діяли на здорову ткань. Тепер другі учені університету в Вашинґтоні роблять спроби лікувати рака також других органів при помочі у.-звукових хвиль вібдповідними апаратами.

Ультра-звукові хвилі в інших ділянках медицини

Може чи не найбільше примінення находять сьогодні у.-звукові хвилі в лікуванні всілякого рода запалень нервів (невральгія, ісхіяс). Також сповіщають про добрі висліди лікування у.-звуковими хвилями т. зв. атосклерози, недуги внутрішнього вуха, на яку досі медицина не знала ліку. Недуга та веде звичайно до глухоти. Врешті згадати треба про діяння у.-звукових хвиль на певні ліки. Ліки ті, приміром сульфатаміди насвітлені в плинному стані у.-звуковими хвилями виказують значно сильніше діяння чим той сам лік ненасвітлений.

Сейчас досліди над ультразвуковими хвилями переводяться також на европейських університетах, апаратами, що їх побудовують ріжні фірми. Але насувається одно питання можливо засадничої натури, важне для всіх нових відкрить. Надто широкий початковий оптимізм. Примінювання нової методи через людей до цього непокликаних, які руководяться не научними інтересами, обезцінюють часто передвчасно навіть найкращі способи лікування. Томуто являються голоси, щоби покищо апарати для витворювання у.-звукових хвиль не давати в руки профанів, а залишити досліди на цьому полі покищо в научних заведеннях.

Ультра-звукові хвилі в техніці

Для технічних і промислових цілей витворюється особливими апаратами ультра-звукові хвилі частоти дрогань від 450.000 до 12 мільйонів на секунду. Якої сили енергія при цьому повстає, свідчить, що побудована в Пенсилвенії ультразвукова сирена підносить на витворених хвилях масивні кулі зі шкла. Після діяння у.-звукових хвиль побудувала одна американська фірма автоматичний спосіб відчинювання ґаражу для авт. Вистачить в авті натиснути за ґузик, щоби у.-звуковий ґудок за поміччю мікрофону уміщеному в ґаражі, відчинив автоматично двері і засвітив світло. При помочі у.-звукових хвиль можна витворювати штучну мряку а також противно розганяти мряку і витворювати штучний дощ.

Такі досліди переведено на американських летунських площах в Каліфорнії. Відси практичне примінення у.-звукових хвиль для повітряної плавби. Але також для морської плавби мають у.-звукові хвилі першорядне значіння. При їх помочі можна означувати глибину моря, положення затоплених кораблів чи підводних суден, льодові гори, що з мряки загрожують плавбі корабля і т. д. Недавно тому відкрито при помочі у.-звукових хвиль незнані досі гори на дні Спокійного океану на глибині 3,500 метрів. В останньому часі примінюється у.-звукові хвилі для викривання лавиц оселедців при ловлі риб, при чому можна ці риби відразу приголомшувати при помочі у.-звукових хвиль і ловити.

Ультра-звукові хвилі в промислі

На закінчення пару слів про примінення у.-звукових хвиль в промислі. Вже вище згадано, що при помочі у.-звукових хвиль можна розбивати на малі частини і рівночасно стерилізувати молоко та іншу поживу. В одній великій американській молочарні перепускають у.-звукові хвилі через сталеву стіну грубу на 60 cm, через яку перепливає 1000 літрів молока на годину. Свіжа віскі насвітлена у.-звуковими хвилями набирає смаку старого чотирьохлітнього напитку. Є це велика потіха для приятелів „віскі", які в будуччині не будуть ждати, поки „віскі" постаріється і набере потрібної сили. Врешті Др Раймонд Г. Валлас з університету Коннектикат виказав, що насіння збіжжя насвітлене у.-звуковими хвилями частоти 400,000 дрогань на секунду, назріває скоріше і приносить трикратний плід. Було б це чи не найважніше примінення ультразвукових хвиль в будуччині.



Д-Р ІВАН ВОЙТОВИЧ (зліва), дентист в Балтимор, Меріленд і д-р Ірвін Несерке, ветеринар там же, були першими, що зголосилися до поборової служби лікарів, згідно з новим розпорядком уряду. ВАК капітан Катерина Кінервотер вручує їм реєстраційні картки в уряді поборової служби.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Успішна імпреза.

Українське громадське життя на терені Ню Йорку пожвавлюється. Це пізнати не лише по частих імпрезах, але теж по кількости учасників на них. Серед імпрез з останніх тижнів на окрему увагу заслуговує „Журнал Живого Слова" що його перше число зорганізував в неділю, 8. жовтня ц. р. 10-тий, нюйорський Відділ ОДВУ.

Шукаючи нових засобів для розгорнення роботи, рухлива управа 10-го Відділу між іншим зорганізувала теж цей журнал. Як довідалися ми з увідного слова представника редколеґії, Е. Новицького, наміром управи й редколеґії є притягнути якнайширші круги громадянства без огляду на якінебудь різниці і різних діячів на авторів.

Перший вечір був під тим оглядом добрим початком. Учасників було багато, програма різноманітна й жива. В першій статті П. Голубенко порушив капітальну на сьогодні проблему свободи культурної творчости. Вийшовши зі загальних принципів, автор основно насвітлив умовини утиску української культури большевиками. П. Голубенко спрезентував пребагатий матеріял з відносин на рідних землях. Він вказав на те, що тотальний наступ на українську культуру большевики намагаються теж перекинути за кордон. Через своїх агентів і різних поплентачів вони намагаються деформувати її. На землях нам тяжко зорганізувати широку протидію, зате на еміґрації ми можемо й повинні це зробити.

Другим автором був В. Лесич. Він прочитав ряд зі своїх недрукованих ще поезій. І формою й змістом поезії ці були на поземі. Вони знайшли найживіший відгомін серед читачів.

Після нього Г. Лащенко відчитала вірш П. Ромена „В дорозі". Вірш цей вібив пластично ті настрої, якими сповнені новітні українські політичні еміґранти. Далі Г. Лащенко розказала свої спомини про початки німецько-московської війни 1941 р. і про ту одисею, що її проходили ті, які зразу кинулися вертатися на рідні землі. Як птиці спраглі до води, так вони всіми засобами добивалися до Дніпра, до Києва. В очах так і ввижалися колони пробоєвих відділів, догоряючі села, розбиті міста, голодні люди, нужда й жах, перемішані зі скоропроминаючим люксусом, який кінчився у вибухах бомб, або під дулом машинових пістолів ґестапівців.

Останньою точкою першого числа була стаття Я. Гайваса. Він розглянув міжнародне положення й тенденції його розвитку й вказав на ті апокаліптичні перспективи, що зарисовуються в майбувньому. Сьогодні вже маємо „Бурю над Азією" — горить Корея, Індокитай, спалахують вогнем Филипини, Бурма, громадяться тучі над Кашміром, то знов в Афґаністані, чи в Індонезії, — а в Европі чути її надходячий стогін.

Відрадним явищем у тому положенні є, що ЗДА усвідомила собі небезпеку й рішилася дати силовий відпір. Організація цього відпору є сьогодні генеральним мотивом їхнього життя. В тій ситуації перед нами збільшені завдання. Ми знова досвідчаємо, як наші явні й скриті вороги стараються зіпхати на невидний плян нашу справу. Нам усім треба дати відпір. Кожен мусить бути пропаґандистом нашої справи в гурті, де живе й де працює, кожен мусить вести освідомну роботу між своїми й чужими, кожен мусить дати свій вклад.

З огляду на пізну пору останню статтю про бібліографію скреслено. Публіка голосно виявляла своє вдоволення, а Ю. Дивнич, що забрав слово в дискусії, напевно висловив думку всіх, коли побажав ініціяторам і редколеґії успіхів, порадив поширити круг співробітників і в цей спосіб створити цінну трибуну громадської роботи.

Ег Новицький з рамени редколеґії заповів слідуюче, друге число на неділю, 22-го жовтня ц. р., в год. 5-тій по полудні. Як довідуємося в цьому числі буде ряд інтересних матеріялів, а між ними буде отворено відділ для обговорювання актуальних громадських справ. Перша стаття на цю тему буде про Український Конґресовий Комітет, його працю, здобутки, неуспіхи й їхні причини, та як їх усунути.

яг.

БОМБА В ДОМІ УКРАЇНСЬКИХ КОМУНІСТІВ У ТОРОНТІ

У понеділок 9 жовтня була передана в Канаді по радіо вістка, що в домі українських большевиків у Торонті вибухла у неділю ввечорі 8 жовтня бомба та ушкодила стіну і зранила 5 осіб. В залі большевицького дому відбувалася саме тоді якась імпреза, на якій було приявних 500 осіб. Комуністи підсувають думку, що бомбу підкинули українські „фашисти" з-поміж новоприбулих. Поліція ствердила, що хто б її не підложив, то зробив це так зручно, що затер за собою сліди.

Щоденник „Глоб енд Мейл" Торонто, у виданні з понеділка 9 жовтня, подав цю вістку великими буквами під заг. „Юкрейнієн Голл Бомбед", але в ній не говорив ясно, що тут ідеться про бомбу в большевицькім домі, тільки при кінці опису сказано, що це є Український Робітничий Дім („Юкрейнієн Лейбор Темпл"), якого власники поширюють аґтацію проти вживання атомової бомби і в критичнім часі скликали якесь зібрання для виголошення протесту. Тоді теж мала відбутися діточа імпреза з танцями. У щоденнику находяться великі знимки збомбардованого дому і опис поведінки публіки післявибуху. Покалічені особи, відвезені до шпиталю, видужали, бо ніхто з них не зазнав поважного каліцтва.

Для кращого завтра купуйте Бонди Перемоги.

(Платне політичне оголошення) (Платне політичне оголошення)

Нові іміґранти

Українці, що придуть старанням ЗУАДКомітету до Ню Орліп в дні 20 жовтня:

Альдохін Микола, Марія; Брунез Леонід, Клара, Леонтій, Микола; Хандога Едвард; Хитровський Іван, Анна; Данчук Еміль; Демиденко Ілля, Лудмила, Алла; Древницький Володимир; Гривнак Олександер; Гуцуляк Марія, Іван; Іванішів Іван, Іванна, Ярослава; Кастранець Микола, Катерина, Володимир; Казьо Анна, Адам, Нестор, Марія; Косар Іван; Кузма Семен; Литвин Яків, Варка, Віра; Лучкевич Яків, Дора, Карло; Несторенко Микита, Теодозія; Осецький Владислав, Віра, Лудмила; Пелехатий Петро, Іванна; Пеліх Василь; Шенкірик Роман, Ірина, Остап; Шпак Леонід, Марія; Сілецький Василь, Анна, Марія; Старух Володимир, Стефанюк Ярослава; Стецько Петро; Стиранка Павло; Субтеля Яків; Тепік Тарас, Анна, Ольга; Земський Дмитро, Одарка, Ніна, Раїса, Валентина; Кушінський Василь, Катерина, Анна; о. Пилипець Володимир; Мирон Нестор, Слиз Роман, Сіданко Василь, Пелагія, Ірка, Володимир; Врубель Василь, Павлина, Петро, Євген; Ільченко Василь, Катерина.

Приїжджають до Ню Йорку 20 жовтня:

Чура Василь, Стефанія, Гелмут; Дудка Микола, Євдокія, Павло, Володимир; Гедзар Йосиф, Марія; Василь; Грабик Юрій; Якута Василь; Ясиновський Михайло; Ярмоленко Валентина, Сергій, Ігор, Ларіна Інна; Ларіна Неоніля; Кеван Іван; Комар Софія, Оксана, Марія; Ксендзюк Зіна, Анатоль; Ласковий Михайло; Наконечний Петро; Головотий Володимир, Євдокія, Любомира, Орест, Олег, Луковський Лев; Медвідь Микола, Анна, Степан; Огоновський Любомир, Юстина; Янчак Теодор; Мартиненко Кузьма, Уляна.

Приїхали до Ню Йорку дня 16 жовтня:

Бaгінський Юрій, Аннедоре, Карін, Юлія; Герих Іван, Анна, Ольга; Магун Іван, Параскевія, Духта; Шиманчик Осип, Михайлина, Володислав, Євгенія, Леся; Тущенко Іван, Орина, Олекса, Іван; Усик Іван, Ліда, Леонід.



З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

СЕЙНТ ПОЛ — МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Соборність на ділі

Згідно з традицією українці Твін Сіті (Сейн Пол і Міннеаполіс) святкували свій Український день. Однак цього року дещо відмінно. Православна громада ім. Архистратига Михайла, що досі влаштовувала це свято, кинула гасло, що тепер участь у приготуваннях повинні взяти всі українці, без ріжниці на партійні переконання, організаційну приналежність, або релігійне визнання. Спочатку видавалось це не до осягнення, але ініціятиву взяла на себе молодь і з молодечим ентузіязмом пориваючи і старших провела задумане діло. Отже утворився Комітет „Українського дня", до якого ввійшло представники всіх існуючих на терені Твін Сіті організацій а саме: СУМА, Організація Українсько Американської Молоді в Твін Сіті, ДДВУ, Всі організації при православній церкві, Мішаний хор при православній громаді і Мужеський хор при католицькій громаді.

Задовго до самого дня закипіла праця над приготуванням програми. Нарешті прийшов визначений на цю ціль день 24-го вересня приносячи величаве свято. В гарній місцевости, над озером, велика заля о год. 3,30 пополудні була рясно заповнена українцями з Твін Сіті і запрошеними на це свято чужинцями.

Програму розпочато гимном „Стар спенглед Беннер". Коротке, але зворушливе, вступне слово сказав предсідник Українського дня п. П. Андрущак передаючи дальше провадження програми в руки майстра церемонії п. Ст. Коцюби. Після молитви проведеної о. Андрієм Кістем, коротку доповідь в англійській мові виголосив п. Василь Спасек. Відтак наступила найповажніша точка програми, інсценізація „Україна колись і тепер". Інсценізація ця, за проєктом п. Евгенії Коцюбової, була зреалізована спільними силами злученого хору під дириґуванням п. С. Білого, злучених груп танцюристів під керівництвом балетмайстра п. Штогрина, при співучасти співачки п. О. Карпяк-Бенцаль під режисерією п. Д. Комара.

Інсценізація ця свого роду новість на тутешньому ґрунті, в якій співи і танки були повязані в цілість драматичним змістом, складалася з двох частин: перша — вулиця під свято, співи, жарти, танки; друга — живий образ, що уявляв жахливе поневіряння людини в підсовєтській дійсності. Контраст між обидвома частинами викликав велике зворушення так серед своїх як рівнож і серед чужинців. Багато людей плакало. Інсценізацію закінчили вмашеровуючи на сцену повстанці з українським прапором і пластуни з американським прапором символізуючи спільність інтересів в боротьбі з комунізмом.

Далі наступала одна по одній інші точки мистецької програми. Прекрасний спів пані Карпяк, що має не тільки знаменитий голос але і високу співацьку культуру. Повні експресії танки в опрацюванні інструктора п. В. Ясенюка, деклямація маленької Мирослави Пригар, все на тлі куртини що уявляла українське село, цілком безінтересовно відновленої малярем п. Миронюком.

Точки ці були переплетені промовами в англійській і українській мовах. Мейор міста Міннеаполіс Ерік Гойер погратулював українцям великих досягнень і назвав великим вклад українців в загальну культуру стейту. Конґресмен Волтер Джод говорив про небезпеку комунізму, про велике діло якого доконують новоприбулі інформуючи американський загал про правдиве обличчя комунізму і виразив переконання, що злучені зусилля всіх свободолюбних народів поконають комуністичну гидру. Окремо говорила представничка від Інтернаціонального Інституту, з яким тісно співпрацюють від довших років українці Твін Сіті, спеціяльно при влаштовуванні єдиних в ЗДА інтернаціональних ярмарків, на яких всі народности мають змогу показати свої надбання.

Останнім промовив майстер церемонії п. Ст. Коцюба, який виразив надію, що спільне переповадження Українського дня, українцями без ріжниці релігійного визнання, або партійних переконань, стане початком дальшої співпраці та що це є найкращим доказом, що ідея соборности не є для нас пустим словом. Якже сумним явищем, говорив бесідник, є неприсутність багатьох українців, що раз на рік не знайшли часу, ані сили перебороти особисті урази і заманіфестувати свою приналежність до української нації. Такі люди навіть не повинні називати себе українцями.

На закінчення програми хор прекрасно відспівав дві пісні і національний гимн. Дириґент С. Білий мав змогу ще раз показати (тим разом вже на американському терені) що є мистцем високої кляси, замилуваним у своюму фаху, а в додатку є людиною працьовитою і не зражується труднощами. Видно було що поміж дириґентом і хористами панує повне зрозуміння і воля добитися як найкращого виконання.

На тім закінчилась програма на сцені і розпочався танець для всіх до якого пригравала оркестра зложена з українців: П. Пащенко, п. Пані Пащенко і Тоні Кість.

Зголоднілі присутні мали змогу рятуватись від голоду знаменитим обідом з українськими голубцями.

Вже по закінченні програми прибув губернатор стейту п. Лютер В. Йонґдал, що спізнився, бо був на відкритті шпиталю 130 миль від Міннеаполіс. Губернатор промовив до зібраних, спеціяльно підкреслюючи, що вже можна ствердити, що допущення до стейту переміщених осіб було додатнім явищем, бо вони назагал оказалися людьми гідними допомоги і він надіється що будуть колись добрими громадянами. Зібрані рясними оплесками стрінули промову свого губернатора, потім спеціяльно для нього відтанцьовано два українські танки.

По обрахованні чистий дохід буде пересланий на поперття акції ЗУАДК-у і Конґресового Комітету.

Бувший Ді-Пі



МЕШКАНЦІ ЗВІЛЬНЕНОЇ ВІД БОЛЬШЕВИКІВ корейської місцевості зловили червоного політрука, що признався до вбивства невинних противників комунізму. Стягнувши його з розбитого большевицького танка (вгорі, зліва), вони не щадили йому відплатних п'ятуків (вгорі, зправа). Як одна з недострілених його жертв вхопила його за волосся (внизу, зліва), американські вояки вихопили його з рук месників, посадили знову на танк і зі зброєю в руках бережуть його, щоб віддати в руки справедливости.

БЕЗКАРНІСТЬ НАРОДОВБИВЦІВ У КОРЕЇ

Вашинґтон. — Комуністичні провідники, які допустилися народовбивства в Кореї, можуть вийти безкарно. Таку думку висловлюють знавці воєнних злочинів. Це може статися тому, що ні комісія Обєднаних Націй ні військові лідери Злучених Держав не подбали за докази, які послужили б на обвинувачення й засуд осіб, які допустились злочинів. Єдині документи, які досі призбирано, це фотографії помордованих або свідки, що бачили помордованих людей. Американські військовики є того погляду, що збиранням доказів мають зайнятися ОН. Дотеперішні обчислення виказують, що комуністичні корейці вимордували 25,000 людей, як цивільних так і полонених вояків.

● Їхав зайцем на хвості літака з Тореро, в Мексику, 19-річний хлопець Клісеріо Рейєс Хереро. Коли літак піднісся вгору до 12.000 стіп, пілот завважив його і завернув до майдану.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БРОНКС, Н. П. — Збори Тов. Любов, від. 298, відбудуться в суботу, 21. жовтня, в год. 8. ввечорі, в церковній залі, 1745 Вашинґтон Еве. Входиться фронтовими дверми. — В. Морозович, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 21. жовтня, в год. 7:30 ввечорі, в залі У. Д. Гор. Клюбу, 31-14 — 30 Еве. Просимо всіх членів і членкць прийти на збори, бо є важні справи до вирішення. Взиваємо довгуючих членів вирівняти свою залеглість. Таксамо просимо цих українців, що ще не є членами У. Н. Союзу, прийти і вписатися в члени. Буде звіт контр. комісії за третій квартал. — За уряд: М. Ґалан, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Варнич, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. жовтня, в годині 1-шій пополудні, в залі Укр. Союзового Дому, 4655 Мартін вул. Просимо всіх членів і членкць прийти на означений час. Маємо важні справи до полагодження. — В. Братусь, предс.; В. Білінський, кас.; В. Бартош, секр.

РАРІТАН, Н. ДЖ. — Місячні збори членів відділу 332 відбудуться в суботу, 21. жовтня, в год. 7:30 ввечорі, в У. Н. Домі, 10 Колфакс вул. Проситься всіх членів і членкць прийти на збори. — М. Сірман, рек. секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Тов. Любов, від. 370, повідомляє своїх членкць і членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. жовтня, в церковній залі, 127 Парк вул., зараз по другій Сл. Божій. Проситься всіх членів прийти на час, бо є важні справи до вирішення. Пригадується довгуючим членам, щоб вирівняли свої залеглості, бо в противнім разі поступиться з ними згідно зі статутом. Просимо нових іміґрантів вписуватися в члени нашого відділу. — За уряд: П. Воляник, предс.; В. Колесняк, кас.; Р. Голубович, фін. секр.; К. Марущак, рек. секр.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 22. жовтня, в 12-тій год. пополудні, у залі при укр. прав. церкві, 2250 В. Кортез вул. Проситься членів прийти на ці збори. Довгуючі члени, коли не вирівняють своїх залеглостей, будуть суспендовані. Нововписаних членів проситься прийти і забрати свої грамоти та заплатити вкладки до У. Н. С. — За уряд: І. Меґас, предс.; Д. Когут, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. жовтня, в год. 2. пополудні точно, в парафіяльній залі, 305 Гудсон вул. Приявність всіх членів є конечна, бо маємо багато важних справ до вирішення. Довгуючих членів проситься прийти на збори і вирівняти свої залеглости. Просимо теж членів не забувати приєднувати нових членів. Дальше проситься нових членів, що вже давніше прийняті, прийти на збори і забрати свої грамоти, бо секретар не буде розносити грамоти по домах. — За уряд: П. Паснак, предс.; Т. Шурґот, кас.; А. Іванів, фін. секр.; Г. Булавинець, рек. секр.

CHICAGO, ILL. — Monthly meeting of Birth of Holy Virgin Society, Br. 259, will be held on Sunday, October 22, at the Church Hall, 4952 So. Pauline St. at 2:00 p.m. — P. Trusiak, Treas.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні звичайні збори відбудуться в неділю, 22-го жовтня, в год. 1. пополудні, в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Норт Френклин вул. Літний час вже минув, а тому пора, щоб члени приходили на збори, та платили точно свої вкладки. — С. Чорномаз, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, повідомляє своїх членів, що трикварталні збори відбудуться в неділю, 22. жовтня, точно в 2-гій год. пополудні, в У. Н. Домі, 237 Говп вул., Пасейк. Просимо місцевих і позамісцевих членів взяти масову участь, бо є важні справи до вирішення. Взиваємо довгуючих членів вирівняти свої залеглости. Не забувайте придбати нових членів до Тов. і У. Н. С. — За уряд: В. Лелет, предс.; П. Головачук, фін. секр.; А. Ткачук, кас.; М. Котіс, рек. секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 22. жовтня, зараз по Сл. Божій, в галі парохіяльній. Просимо всіх членів прийти на ті збори і заплатити свої місячні вкладки — Уряд.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 369, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22. жовтня, в годині 4. попол. в церковній галі. Проситься членів явитись на зборах і заплатити свої місячні вкладки і також пригадується довгуючим членам вирівнати свій довг. — М. Куба, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 15. жовтня 1950 р. померла

САЛОМЕЯ ГАЛКО

членкця 322 відділу У. Н. Союзу в Нюарку, Н. Дж.

Покійна походила з Полян Соровичних, пов. Сянок. Прожила 61 рік. Вдова по бл. п. Йосифу. Полишила в смутку замужні дві дочки і 5 внуків.

Похорон відбудеться 19. жовтня 1950 р. з похоронного заведення 426 Lafayette St., Newark, N. J., до української катол. церкви при Мортон ул., в годині 9. рано, відтак на цвинтар Голи Крос. — В. Й П.! П. Карач, секр.

ОГОЛОШЕННЯ хору „ДУМКА" в Ню Йорку.

Управа хору „Думка" в Ню Йорку повідомляє своїх членів звичайних і членів прихильників, що **ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ** хору відбудуться в неділю, 22. жовтня, о год. 3-тій пополудні в Академії св. Юра, 712 East 9th St., (між Ave. C & D).

Управа Хору „Думка" в Ню Йорку.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую **ТИМКА ПЛЕСКУНА**, зам. колись в Eric Basin в Brooklyn N. Y., Coffee St. Хто про нього знає, або він сам, голоситись до:

OLEKSA PLESKUN
1220 Bryant Ave., Bronx 59, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 2452. Тепер черга на тебе, Луї.

AT THE SOUND OF THE CAPTAIN'S FOOTSTEPS TARZAN FADED BACK IN THE SHADOWS.

CAUTIONING BIG LOUIE TO STAY WELL HIDDEN, CRIMP STEPPED FORTH.

Distr. by United Feature Syndicate, Inc. -2452-

"JUST REARRANGING THE CARGO, SIR." "WELL, HURRY IT UP-- WE SAIL FOR LEOPOLDVILLE IN THE MORNING."

AGHAST, LOUIE REMEMBERED THAT THE AUTHORITIES IN LEOPOLDVILLE WANTED HIM FOR MURDER.

REX MAXON

На відгомін кроків капітана Тарзан подався взад серед тіні.

Остерігши Великого Луї, щоб добре сховався, Крімп вийшов наперед.

„Ми тільки перегруповуємо вантаж, пане капітане." — „То спішися, бо ми... відпливаємо ранком до Леополдсвилу".

Переполоханий тим, Луї пригадав собі, що саме в Леополдсвил влада пошукує його за вбивство.